

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કન્હૈયાલાલ કરાર અને અન્ય

વિરુદ્ધ

ધ ફેક્ટરી મેનેજર, ગેલિયર સુગર કંપની લિમિટેડ.

૧૩ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧

[માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એસ. રાજેન્દ્ર બાબુ અને શ્રી એસ. એન. વરિયાવ]

સમાપ્તિ-કામદાર-મજૂર અદાલતે નોકરીદાતા-પુરસ્કૃત હે ({પગાર અને સંપૂર્ણ નિવૃત્તિ લાભ) નો સી. ૧ ~ વિશ્વાસ ગુમાવવાના આધારે પુનઃસ્થાપનનો ઇનકાર કર્યો હતો. યોગ્ય-ઔદ્યોગિક અદાલતે બેકવેજસ વિના પુનઃસ્થાપનનો નિર્દેશ આપ્યો-હાઈકોર્ટના સિંગલ જજ દ્વારા કરાયેલી-લેખિત અપીલ ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી-યોજાયેલી અપીલ પર [એફ સિંગલ જજ આર્ટિકલ ૨૨૭ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરે છે, રિટ અપીલ જાળવવા યોગ્ય નથી-કર્મચારીમાં વિશ્વાસ ગુમાવવાના નિષ્કર્ષને ઉલટાવી દેવાનો અને બેકવેજસ વિના પુનઃસ્થાપન આપવાનો ઔદ્યોગિક અદાલતનો અધિકાર-ભારતનું બંધારણ, ૧૯૫૦-આર્ટિકલ ૨૨૭.

કાયદાનું ઉદ્ધંધન કરવા બદલ અપીલકર્તા-કર્મચારીઓની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી. પ્રતિવાદી-નિયોક્તાની નિર્ધારિત પ્રક્રિયા. શ્રમ અદાલતે પુનઃસ્થાપન આપવાનો ઇનકાર કર્યો હતો કારણ કે રજૂ કરેલા પુરાવાના આધારે નોકરીદાતાનો વિશ્વાસ ઘટ્યો હતો. જોકે, તેમાં અડધો પગાર અને સંપૂર્ણ નિવૃત્તિ લાભ આપવામાં આવ્યા હતા. ઔદ્યોગિક અદાલતે એવું માન્યું હતું કે વર્કકલાને નાણાંની કોઈ ગેરરીતિ કરી નથી પરંતુ તેમની ફરજો નિભાવવામાં બેદરકારી દાખવી હતી; અને પાછા વેતન વિના તેમની પુનઃસ્થાપનાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો. હાઈકોર્ટના એકલ ન્યાયાધીશે ઔદ્યોગિક અદાલતના આદેશને સમર્થન આપ્યું હતું. ડિવિઝન બેન્ચે જાળવણીક્ષમતાના આધારે અપીલને ફગાવી દીધી હતી કારણ કે તે ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ ની કલમ ૨૨૭ હેઠળની કાર્યવાહીમાંથી ઉદ્ભવી હતી, જે પ્રકૃતિમાં પુનરાવર્તિત છે. તેથી વર્તમાન અપીલ કરવામાં આવી હતી.

નોકરીદાતાએ દલીલ કરી હતી કે શ્રમ અદાલત દ્વારા કામદારમાં વિશ્વાસ ગુમાવવાના તારણને ઔદ્યોગિક અદાલતે ગેરવાજબી આધારો પર ઉલટાવી દીધું છે.

અપીલને નકારી કાઢીને કોર્ટે કહ્યું:

૧. ઔદ્યોગિક અદાલતે કર્મચારીમાં વિશ્વાસ ગુમાવવાના તારણને ઉલટાવી દીધું હતું. આત્મવિશ્વાસની ખોટ વ્યવસ્થાપનના મનના આધારે વ્યક્તિલક્ષી ન હોઈ શકે. ઉદ્દેશિત હકીકતો જે મેનેજમેન્ટના મનમાં શંકાના ચોક્કસ અનુમાન તરફ દોરી જશે. કર્મચારીની વિશ્વસનીયતા અથવા વિશ્વસનીયતા અંગે આરોપ મૂકવો અને સાબિત કરવો આવશ્યક

છે.નહિંતર, કર્મચારીને સામાન્ય રીતે ઉપલબ્ધ પુનઃસ્થાપનનો અધિકાર ખોવાઈ જશે.[૯૦-ઈ; એ-બી]

૨. એવું ન કહી શકાય કે ઔદ્યોગિક અદાલતના આદેશોમાંથી નીકળતા તારણો એ કોઈપણ સંબંધિત તથ્યોની અવગણના કરીને અથવા રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ ન હોય તેવા કોઈપણ તથ્યોને ધ્યાનમાં રાખીને તથ્યો પર મનનો ઉપયોગ ન કરવા પૈકીના એક છે, તારણોને વિકૃત તરીકે વર્ગીકૃત કરી શકાય છે.તેથી, રિટ અધિકારક્ષેત્રનો યોગ્ય રીતે ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે.એ બી [૯૦-ડી],

૩. પાછળના વેતનની ચુકવણી માટેના દાવા અંગે, ઔદ્યોગિક અદાલત અને હાઈકોર્ટના એકલ ન્યાયાધીશે એક નક્કર કારણ આપ્યું છે કે કામદારો દ્વારા કરવામાં આવેલી બેદરકારી માટે પાછળના વેતનનો ઈનકાર કરવાની સજા ન્યાયના ઉદ્દેશોને પૂર્ણ કરશે. તેથી, તેમાં દખલ કરવાનું કોઈ વાજબીપણું નથી.[૯૦-E; ૮૮-H; ૮૯-A]

૪.જો સિંગલ જજ ભારતના બંધારણ હેઠળ કલમ ૨૨૬ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરે છે, તો ૧૯૫૦ લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ જાળવવા યોગ્ય રહેશે, પરંતુ જો કલમ ૨૨૭ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે જાળવી શકાય તેવું રહેશે નહીં. જો કે, કલમ ૨૨૬ અથવા કલમ ૨૨૭ હેઠળની અરજી પર વિચારણા કરતી વખતે, જો સિંગલ જજ જણાવે નહીં કે તેણે કઈ જોગવાઈ હેઠળ આ બાબતનો નિર્ણય લીધો છે અને જ્યાં હકીકતો કલમ ૨૨૬ અને કલમ ૨૨૭ બંને હેઠળ અરજી દાખલ કરવાને યોગ્ય ઠેરવે છે અને આમ દાખલ

કરવામાં આવેલી અરજી ગુણદોષના આધારે રદ કરવામાં આવે છે, તો અપીલમાં આ બાબતને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લઈ શકાય છે. [૮૯-સી; ડી]

લોકમત ન્યૂઝપેપર્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ વિ.શંકરપ્રસાદ, [૧૯૯૯] ૬ એસ. સી. સી. ૨૭૫, પર આધાર રાખ્યો હતો.

ઉમાજી કેશાવ મેશરામ વિ. રાધિકાબાઈ, [૧૯૮૬] સપ.એસ. સી. સી. ૪૦૧; રત્નાગિરી ડિસ્ટ્રિક્ટ સેન્ટ્રલ કો-ઓપરેટિવ બેંક લિમિટેડ વિ.દિનકર કાશીનાથ વટવે અને અન્ય, [૧૯૯૩] સપ.૧ એસ. સી. સી. ૯ અને સુશીલબાઈ લક્ષ્મીનારાયણ મુદલિયાર અને ઓઆરએસ. વિ.નિહાલચંદ વાઘાજીભાઈ શાહ અને અન્ય, [૧૯૯૩] પૂરક ૧ એસ. સી. સી. ૧૧, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

સિવિલ એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૧૯૯૯ની સિવિલ અપીલ નંબર ૬૮૭૮-૬૮૮૦.

૧૯૯૬ના એલ. પી. એ. નંબર ૨૪૭,૨૪૮ અને ૨૫૫માં મધ્ય પ્રદેશ હાઈકોર્ટના તારીખ ૧૨.૫.૯૯ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

૧૯૯૯ના સી. એ. નંબર ૬૮૮૧-૬૮૮૩ સાથે.

ડૉ. ટી. એન. સિંહ, એસ. કે. ગંભીર, એન. આર. ચૌધરી, જે. પી. પાંડે, અભિજીત ભટ્ટાચાર્જી, અનિલ કે. શર્મા, એ. સિંહા અને એ. કે. સંઘી હાજર પક્ષો માટે.કોર્ટનો ચુકાદો

રાજેન્દ્ર બાબુ, જે. દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો. આ બે સેટના કેસો ગ્વાલિયર સુગર કંપની લિમિટેડના મેનેજમેન્ટ અને તેમના કામદારો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી કોસ-અપીલો છે.

કામદારો પર આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે ID ૨ પર જ્યારે કન્હૈયાલાલ અગ્રવાલ ફેક્ટરી ગેટના ટ્રેલર વજન પુલ પર ફરજ પર હતા ત્યારે કેન્દ્રના પ્રભારી હરિહર ગિરી, રમેશ ચંદ્ર સા વિટા, હરિહર શર્મા, દેવી રામ રજક, દેદારામ, સી. પી. મદન, હરિ સિંહ, ઉમેશ ચંદ્ર અને નરેન્દ્ર સિંહે ખોટી ચુકવણીની સ્લિપ પર સુનવાઈ ડેપો ખાતે બળદગાડી દ્વારા શેરડી લાવવા માટે ચતુરાના નામે શેરડી માગતી એક ટ્રેલર સ્લિપ નંબર ૫૯૯૯ને મંજૂરી આપવાનું કાવતરું ઘડ્યું હતું. ૧૪,૯૬૪ એ કુલ વજન ૪૬.૭૦ લખ્યું અને તેને રૂ. ૩૭૩.૧ તેમના સંબંધિત લાભો માટે કંપનીમાં શેરડીના આગમન વિના પૈસા અને દરેક કામદારોને પૂછપરછ પછી બરતરફ કરવામાં આવ્યા હતા.તેમના દ્વારા નોકરીમાંથી તેમની હકાલપટ્ટીને પડકારતી અરજીઓ શ્રમ અદાલતમાં દાખલ કરવામાં આવી હતી.

કન્હૈયાલાલ અગ્રવાલના કેસમાં શ્રમ અદાલત નીચે મુજબના નિષ્કર્ષ પર આવી હતી:—

"વર્તમાન કિસ્સામાં, અરજદાર વજન કારકુનના પદ પર કામ કરી રહ્યો છે અને તેણે નિર્ધારિત પ્રક્રિયાનું ઉદ્ધંધન કર્યું છે અને અન્ય સાથીદારો સાથે મળીને ખોટી તારીખ માટે ખોટી રીતે તૈયાર કરેલી ચુકવણી સ્લિપ પર હસ્તાક્ષર કર્યા છે, જ્યારે ઘટનાના દિવસે ચેતુ અથવા ચતુરા મિલમાં શેરડી લાવ્યા ન હતા.અરજદારની જવાબદારી એ છે કે તેણે ચુકવણીની સ્લિપ પર

તારીખ અને સંબંધિત ખેડૂતની શેરડીની રકમ સાથે સહી કરવી જોઈએ, જ્યારે તેણે તેનું વજન કરવું જોઈએ. વજન કરનાર કારકુન તરીકે તેમનું કાર્ય વિશ્વાસ અને સંપૂર્ણ જવાબદારીનું હતું. કેસમાં રજૂ કરાયેલા પુરાવાના આધારે બિન-અરજદારનો અરજદાર પરનો વિશ્વાસ ગુમાવવો યોગ્ય જણાય છે. તેથી, અરજદારને પુનઃસ્થાપનની રાહત આપવી યોગ્ય નથી. ૧૯૯૦ના લેબ આઈ.સી. ૯૯૫ (દયરામ અને અન્ય વિરુદ્ધ ગ્વાલિયર સુગર કંપની લિમિટેડ અને અન્ય)ના સંદર્ભમાં સ્પીક્ટ સૂત્ર મુજબ, જે બિન-અરજદારના ઉદ્યોગના સંદર્ભમાં છે, અરજદાર બરતરફીની તારીખથી આ આદેશની તારીખ સુધી અડધો પગાર અને સંપૂર્ણ વળતર ભથ્થું મેળવવા માટે હકદાર છે.

તેના આધારે શ્રમ અદાલતે આ મામલાનો નિકાલ કર્યો હતો.

રમેશ કુમાર સવિતાના કેસમાં શ્રમ અદાલત નીચે મુજબના નિષ્કર્ષ પર આવી હતી:—

"વર્તમાન કિસ્સામાં, અરજદાર દ્વારા પર પંચ મેનનું કામ કરી રહ્યો હતો અને આ તેની જવાબદારી હતી કે તે દરવાજાની અંદર યોગ્ય તારીખે યોગ્ય સ્લિપ પર યોગ્ય ગાડીને મંજૂરી આપે અને જો કોઈ વાહન તેના વિના આવે તો તેણે તેની ચુકવણી કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં બિન-અરજદાર આ વાત સાબિત કરવામાં સફળ છે કે અરજદારે નિર્ધારિત પ્રક્રિયાનું ઉદ્ધંધન કર્યું છે. આ કારણોસર તેનો વિશ્વાસ અરજદાર પાસેથી યોગ્ય રીતે ખોવાઈ ગયો છે અને કેસમાં આવેલા પુરાવાના આધારે, બિન-અરજદારનો વિશ્વાસ ગુમાવવાનો આધાર સાબિત થાય છે. તેથી, ૧૯૯૦ના લેબ આઈ.સી. ૯૯૫ (દયરામ અને અન્ય વિરુદ્ધ ગ્વાલિયર સુગર કંપની લિમિટેડ અને અન્ય)ના પ્રશસ્તિપત્રમાં પુનઃસ્થાપનની રાહત

આપવાનું યોગ્ય નથી, અરજદાર સેવામાંથી બરતરફીની તારીખથી આ આદેશની તારીખ સુધી સંપૂર્ણ વળતર ભથ્થું સાથે અડધો પગાર મેળવવાનો હકદાર છે.

ચંદ્ર પ્રકાશ મદનના કિસ્સામાં શ્રમ અદાલતે નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો હતો:—

"વર્તમાન કેસમાં, અરજદાર ચકાસણી કારકુનના પદ પર કામ કરતો હતો અને તેણે નિયત પ્રક્રિયાનું ઉલ્લંઘન કર્યું હતું અને ખોટી સ્લિપ પર અન્ય સહકર્મીઓ સાથે મળીને અને મૂળ તારીખની સ્લિપમાંથી વજનની સ્લિપ તૈયાર કરી અને તેની સહી કરી હતી. તેમની જવાબદારી એ હતી કે તેઓ પોતાની વજનની સ્લિપ સાચી સ્લિપ પર અને તેના આધારે તૈયાર કરે. એક તપાસ કારકુન તરીકે તેમનું કાર્ય (ફરજ) સંપૂર્ણ વિશ્વાસનું હતું. સુરક્ષાના આધારે અને કેસમાં મળેલા પુરાવાના આધારે બિન-અરજદારનો વિશ્વાસ ગુમાવવો યોગ્ય જણાય છે. તેથી, અરજદારને પુનઃસ્થાપનની રાહત આપવી યોગ્ય નથી. બિન-અરજદારના ઉદ્યોગના સંદર્ભમાં સ્વીકૃત ફોર્મ્યુલા અનુસાર, અરજદાર સેવામાંથી બરતરફીની તારીખથી આ આદેશની તારીખ સુધી સંપૂર્ણ વળતર ભથ્થું સાથે અડધો પગાર મેળવવાનો હકદાર છે.

આ આદેશો સામે ઔદ્યોગિક અદાલતમાં અપીલ કરવામાં આવી હતી. ઔદ્યોગિક અદાલતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે કર્મચારીઓએ નાણાંની કોઈ ગેરરીતિ કરી નથી પરંતુ તેમની ફરજો નિભાવવામાં બેદરકારી દાખવી હતી અને શ્રમ અદાલત દ્વારા નોંધાયેલ તારણ યોગ્ય છે. તેથી, ઔદ્યોગિક અદાલતે દરેક કેસમાં કામદારોને કાર્યાલયમાં પુનઃસ્થાપિત કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો, જો કે, અમારા પાછા વેતન સાથે અને આ પાસા પર ચર્ચા નીચે મુજબ છે:

"આ કેસમાં, જે પણ પુરાવા (પુરાવા) રજૂ કરવામાં આવે છે, તેના અવલોકનમાંથી,

આ વાત ચોક્કસપણે જણાય છે કે કર્મચારીએ તેના કામમાં બેદરકારી દાખવી હતી, શેરડીની ખરીદીની પ્રક્રિયા ચોક્કસપણે દર્શાવવામાં આવી છે, તેનું વજન અને માલિકની મિલમાં તેની કિંમતની ચુકવણી દર્શાવવામાં આવી છે. પ્રક્રિયાના અવલોકનમાંથી જ આ નિષ્કર્ષ કાઢવામાં આવ્યો નથી કે વાસ્તવમાં અને જાણીજોઈને કર્મચારીએ નોકરીદાતાને નુકસાન પહોંચાડવાના હેતુથી આવું કોઈ કૃત્ય કર્યું છે, નોકરીદાતાના સાક્ષીઓએ જણાવ્યું છે કે મિલ ગેટ પર વજનની સ્લિપ તૈયાર કરવામાં આવે છે. પરંતુ નોકરીદાતાના સાક્ષીઓ અનુસાર વાસ્તવમાં શેરડીનું મિલના દરવાજા પર વજન થતું નથી. તેથી, આ પ્રકારના અન્ય કેટલાક ઉદાહરણો પણ જેના આધારે કર્મચારીઓ પ્રત્યે અપ્રમાણિકતાનું અનુમાન લગાવવું યોગ્ય રહેશે નહીં.

શ્રમ અદાલતના વિદ્વાન પીઠાસીન અધિકારીએ કર્મચારીને નાણાંની ગેરરીતિ માટે દોષિત ઠેરવ્યો નથી.હું આ નિષ્કર્ષ સાથે સહમત છું. શ્રમ અદાલતના અભિપ્રાયમાં કર્મચારીએ જાણીજોઈને નોકરીદાતાને નુકસાન પહોંચાડવાનું કૃત્ય કર્યું હતું, કર્મચારીએ નોકરીદાતાને નુકસાન પહોંચાડવા અને તેના સ્વહિતની પરિપૂર્ણતાના હેતુથી કોઈ ખોટી કાર્યવાહી કરી છે.હું શ્રી બંસલની આ દલીલ સાથે સહમત છું કે શંકા કોઈપણ હદ સુધી બળવાન હોઈ શકે છે, પરંતુ તેને સાબિત પુરાવાનું સ્થાન આપી શકાતું નથી.આવા સંજોગોમાં મારા મતે કર્મચારીને પુનઃસ્થાપનની રાહતથી વંચિત રાખવો યોગ્ય નથી.

મેં શ્રી ગુપ્તાની તે દલીલો પર પણ વિચાર કર્યો જેના અનુસાર નોકરીદાતાએ કર્મચારી પરનો વિશ્વાસ ગુમાવી દીધો છે. મારા મતે રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવાના આધારે શ્રી ગુપ્તાની આ

દલીલ સ્વીકાર્ય નથી. આ ચોક્કસ છે કે સાક્ષીઓ દ્વારા બતાવવામાં આવેલી પ્રક્રિયા એમ્પ્લોયરની છે, જે કર્મચારી દ્વારા શબ્દ દ્વારા અનુસરવામાં આવી ન હતી. આ પોતે પણ ગેરવર્તણૂક નથી પરંતુ તે ચોક્કસપણે ગંભીર બેદરકારી છે. મારા મતે બેદરકારી જેવા કૃત્યો માટે કર્મચારીને પુનઃસ્થાપનની રાહતથી વંચિત રાખવો યોગ્ય નથી. કર્મચારીની સેવાઓ સમાપ્ત થયા પછી, લગભગ ૧૦ વર્ષથી વધુનો સમય વીતી ગયો છે. જો કર્મચારી આ સમયગાળાના પાછલા પગાર અથવા પરત ભથ્થામાંથી વંચિત હોય તો પણ કેસની પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં રાખીને તે પૂરતી સજા હશે.

આ નિર્ણયની વિરુદ્ધ કામદારો અને વ્યવસ્થાપન બંનેએ રિટ અરજીઓ દાખલ કરી હતી. ઉચ્ચ અદાલતના વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે ઔદ્યોગિક અદાલતે કોઈ પણ બાબતમાં આપેલા આદેશમાં દખલ કરી ન હતી, કારણ કે ઔદ્યોગિક અદાલતે વિશ્વાસ ગુમાવવાના પ્રશ્ન પર કેસની તપાસ પર તારણ કાઢ્યું હતું કે તે આવો કેસ નથી અને પ્રશ્નમાં કામદારો દ્વારા કરવામાં આવેલી બેદરકારી બદલની સજા સંભળાવી હતી. પાછળના વેતનનો ઈનકાર ન્યાયના ઉદ્દેશોને પૂર્ણ કરશે અને તેથી, ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા આદેશને સમર્થન આપ્યું હતું. વિદ્વાન સિંગલ જજ રિટ અપીલના તે આદેશ સામે મેનેજમેન્ટ અને કામદારો બંને દ્વારા પસંદગી કરવામાં આવી હતી. જોકે, રિટ અપીલને એ આધાર પર નકારી કાઢવામાં આવી હતી કે તે જાળવવા યોગ્ય ન હતી કારણ કે તે બંધારણની કલમ ૨૨૭ હેઠળની કાર્યવાહીમાંથી ઉદ્ભવી હતી જે પ્રકૃતિમાં પુનરાવર્તિત છે. અમારી સામેની અપીલમાં હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે આપેલા આદેશને પડકારવામાં આવ્યો છે.

જ્યાં સુધી આ બાબત પરના કાયદાનો સંબંધ છે કે શું શ્રમ અદાલતના આદેશને પડકારતી હાઈકોર્ટ સમક્ષ રિટ પિટિશનમાં કરવામાં આવેલા આદેશ સામે અપીલ કરવામાં આવશે કે કેમ, આ અદાલતે લોકમ ન્યૂઝપેપર્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ વિરુદ્ધ શંકરપ્રસાદ, [૧૯૯૯] ૬ એસ. સી. સી. ૨૭૫ એ જણાવ્યું હતું કે "જો એક જ ન્યાયાધીશ કલમ ૨૨૬ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરે છે, તો લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ જાળવવા યોગ્ય રહેશે, પરંતુ જો કલમ ૨૨૭ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે જાળવવા યોગ્ય રહેશે નહીં". પરંતુ એ સમજૂતી સાથે કે જો ઉચ્ચ ન્યાયાલયના એકલ ન્યાયાધીશે કલમ ૨૨૬ અથવા કલમ ૨૨૭ હેઠળની અરજી પર વિચારણા કરતી વખતે જણાવ્યું ન હોય કે તેણે કઈ જોગવાઈ હેઠળ આ બાબતનો નિર્ણય લીધો છે અને જ્યાં હકીકતો કલમ ૨૨૬ અને કલમ ૨૨૭ બંને હેઠળ અરજી દાખલ કરવાને યોગ્ય ઠેરવે છે અને આમ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને ગુણદોષના આધારે એકલ ન્યાયાધીશ દ્વારા બરતરફ કરવામાં આવે છે, તો આ બાબતને અપીલમાં તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લઈ શકાય છે. આ અદાલતે ઉમાજી કેશાવ મેશરામ વિરુદ્ધ રાધિકાબાઈ, [૧૯૮૬] માં આના નિર્ણયોને ધ્યાનમાં રાખીને ઉપરોક્ત ચુકાદો આપ્યો હતો. એસ. સી. સી. ૪૦૧; રત્નાગિરી ડિસ્ટ્રિક્ટ સેન્ટ્રલ કો-ઓપરેટિવ બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ દિનકર કાશીનાથ વાઢ્વે તથા અન્ય, [૧૯૯૩] સપ્લિમેન્ટ ૧ એસસીસી ૯, અને સુશીલબાઈ લક્ષ્મીનારાયણ મુદલિયાર તથા અન્ય વિરુદ્ધ નિહાલચંદ વાઘાજીભાઈ શાહ અને અન્ય, [૧૯૯૩] પૂરક એલ એસ. સી. સી. ૧૧.

તેથી, અમારો મત છે કે આ અદાલત દ્વારા લોકમ ન્યૂઝ પેપર્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ વિરુદ્ધ માં કરવામાં આવેલી કાયદાની ઘોષણાને ધ્યાનમાં રાખીને આ મામલાના આ પાસાની તપાસ

કરવી અમારા માટે સંપૂર્ણપણે બિનજરૂરી છે. મુદ્દા પરના તમામ નિર્ણયોમાં ફેરફાર કર્યા પછી શંકરપ્રસાદ (સુપ્રા).

અમે શ્રમ અદાલત, ઔદ્યોગિક અદાલત અને હાઈકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા કરવામાં આવેલા આદેશોની તપાસ કરી છે અને અમારો મત છે કે ઔદ્યોગિક અદાલતે અપીલમાં જે તારણો કાઢ્યા છે જે રિટ અરજીઓમાં સમર્થન આપે છે તે કેસમાં ઉદ્ભવતા તથ્યો પર આધારિત છે.

આ અપીલમાં નોકરીદાતા દ્વારા કેસની યોગ્યતા પર નોંધપાત્ર દલીલ એ છે કે શ્રમ અદાલત દ્વારા કર્મચારીમાં વિશ્વાસ ગુમાવવાના તારણને ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા ગેરવાજબી આધારો પર અપીલમાં ઉલટાવી દેવામાં આવ્યું છે. ઉપરોક્ત સિદ્ધાંતને લાગુ કરવા માટે જે વિનંતી અને સાબિત કરવું આવશ્યક છે તે એ છે કે (i) કામદાર વિશ્વાસ અને આત્મવિશ્વાસની સ્થિતિ ધરાવે છે; (ii) સર્વોચ્ચ અદાલત અહેવાલો (૨૦૦૧) એસયુપી. ૩ એસ. સી. આર. આવા પદનો દુરુપયોગ કરીને, તે એવા કૃત્યો કરે છે જેના પરિણામે તે જમ્ થાય છે; અને (iii) તેને સેવામાં ચાલુ રાખવું એ નોકરીદાતા માટે શરમજનક અને અસુવિધાજનક હશે અથવા સંસ્થાની શિસ્ત અથવા સુરક્ષા માટે હાનિકારક હશે. વિશ્વાસ ગુમાવવાના આધારે પુનઃસ્થાપનનો ઇનકાર કરવા માટે આ ત્રણેય પાસાઓ હાજર હોવા જોઈએ. આત્મવિશ્વાસની ખોટ વ્યવસ્થાપનના મનના આધારે વ્યક્તિલક્ષી ન હોઈ શકે. ઉદ્દેશ્ય તથ્યો કે જે કર્મચારીની વિશ્વસનીયતા અથવા વિશ્વસનીયતા અંગે મેનેજમેન્ટના મનમાં શંકાના ચોક્કસ અનુમાન તરફ દોરી જશે તે આરોપ અને સાબિત થવો આવશ્યક છે. નહિંતર, કર્મચારીને સામાન્ય રીતે ઉપલબ્ધ પુનઃસ્થાપનનો અધિકાર ખોવાઈ જશે. આ સિદ્ધાંતો પર સંબંધિત કામદારો સામેના

આરોપો પર સાબિત હકીકતો પર પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું છે કે જ્યાં સુધી કામદારોની વાત છે ત્યાં સુધી કોઈ વિશ્વાસની ખોટ હતી કે કેમ, તારણો યોગ્ય રીતે દોરવામાં આવ્યા છે.

એવું ન કહી શકાય કે ઔદ્યોગિક અદાલતના આદેશોમાંથી નીકળતા તારણો એ હકીકતો પર મનનો ઉપયોગ ન કરવા અથવા કોઈપણ સંબંધિત તથ્યોની અવગણના કરવા અથવા રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ ન હોય તેવી કોઈપણ હકીકતોને ધ્યાનમાં લેતા, તારણોને વિકૃત તરીકે વર્ગીકૃત કરી શકાય છે. અમને લાગે છે કે, વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા રિટ અધિકારક્ષેત્રનો યોગ્ય રીતે ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. તેથી, અમે વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશના આદેશમાં દખલ કરવાનો ઇનકાર કરીએ છીએ.

આ અપીલમાં અપીલકર્તાઓ પાછા વેતનની ચુકવણીનો પણ દાવો કરે છે. તે પાસા પર પણ ઔદ્યોગિક અદાલત અને વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશ બંનેએ નક્કર કારણો આપ્યા છે અને તેથી, અમને નથી લાગતું કે, આ બાબતના તે પાસામાં દખલ કરવાનું પણ અમારા માટે કોઈ વાજબીપણું છે.

આ આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, આઈ. એ. નંબર ૪,૫ અને ૬ પર કોઈ આદેશ આપવો બિનજરૂરી છે અને તેને નકારી કાઢવામાં આવે છે. પક્ષકારો માટે યોગ્ય કાર્યવાહીમાં તેમના સંબંધિત અધિકારો નક્કી કરવા માટે તે ખુલ્લું છે.

પુનરાવર્તનમાં, આ અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે છે. જો કે, આ સંજોગોમાં ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ આપવામાં આવશે નહીં.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.